

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли правилата на Съюза относно държавните помощи, по-специално изискването за наличие на стимулиращ ефект, предвидено в параграф 50 от Съобщението на Комисията, озаглавено „Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г.“⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че схема за помощи — която позволява на производител на електроенергия от възобновяеми източници да кандидатства за изплащането на държавна помощ след започването на работата по даден проект в случая, когато национална разпоредба предоставя на всеки производител, който отговаря на законоустановените условия, право на получаване на подкрепата и не дава право на преценка на компетентния орган в това отношение — е в съответствие с тези правила?
- 2) Изключено ли е държавна помощ да има стимулиращ ефект във всички случаи, в които инвестицията, която е основание за предоставянето на помощта, е била предприета поради изменението на условията на екологично разрешение, включително и когато заявителят, както в настоящия случай, вероятно би прекратил дейността си поради по-строгите условия, определени с разрешението, ако не беше получил държавната помощ?
- 3) Като се имат предвид по-специално съображенията на Съда на Европейския съюз, изложени в решение по дело C-590/14 P (т. 49 и 50)⁽²⁾, става ли въпрос за нова помощ по смисъла на член 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2015/1589⁽³⁾, когато, както в настоящия случай, с решение относно държавна помощ Комисията е обявила за съвместими с вътрешния пазар както съществуваща схема за помощи, така и планирани изменения и държавата е посочила по-специално че ще прилага съществуващата схема за помощи само до определена крайна дата, при положение че съществуващата въз основа на приложимата правна уредба схема за помощи продължава да се прилага извън посочената от държавата крайна дата?
- 4) Когато Комисията впоследствие вземе решение да не повдига възражения срещу схема за помощи, прилагана в нарушение на член 108, параграф 3 ДФЕС, лицата, които имат право на оперативна помощ, имат ли право да искат помощта да им бъде изплатена и за периода преди датата на приемане на решението на Комисията, при условие че националните процесуални разпоредби допускат това?
- 5) Има ли право на помощ, независимо от разпоредбата на член 108, параграф 3 ДФЕС, заявител, който е кандидатствал за оперативна помощ по схема за помощи и е започнал работата по проект, отговарящ на условия, които са били сметени за съвместими с вътрешния пазар, към момент, в който схемата за помощи е била прилагана законосъобразно, но е кандидатствал за държавната помощ към момент, в който срокът на схемата за помощи е бил удължен, без да бъде уведомена Комисията?

⁽¹⁾ ОВ С 200, 2014 г., стр. 1.

⁽²⁾ Решение на Съда от 26 октомври 2016 г., DEI/Комисия (C-590/14 P, EU:C:2016:797).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

**Преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (България) на 30 септември
2020 година — „ИНВЕСТ ФОНД МЕНИДЖМЪНТ“ АД / Комисия за финансов надзор**

(Дело C-473/20)

(2020/C 433/40)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски районен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ИНВЕСТ ФОНД МЕНИДЖМЪНТ“ АД

Отговорник: Комисия за финансов надзор

Преюдициални въпроси

1. Какъв е вложеният смисъл от европейския законодател в понятието „съществени елементи“ на проспектите, употребено в чл. 72 от Директива 2009/65/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ОВ L 302/32 от 17.11.2009 г.)?

2. Следва ли разпоредбата на чл. 69, § 2 от Директива 2009/65/ЕО на ЕП и Съвета от 13 юли 2009 г. да се тълкува в смисъл, че всяка промяна на минимално изискуемата информация в проспектите, предвидена в приложение I, списък А, винаги попада в понятието „съществени елементи“ по чл. 72 от директивата, което да налага тяхното своевременно актуализиране?
3. При евентуален отрицателен отговор на въпрос № 2, следва ли да се приеме, че информацията относно промяната при персоналния състав на членовете на съвета на директорите на дадено управляващо дружество, които не са изпълнителни членове и на които не е възложено управлението, попада в обхвата на понятието „съществени елементи“, употребено в чл. 72 от Директива 2009/65/ЕО на ЕП и Съвета от 13 юли 2009 г.?
4. Следва ли разпоредбата на чл. 99а, б. „с“ от Директива 2009/65/ЕО на ЕП и Съвета от 13 юли 2009 г. да се тълкува в смисъл, че е допустимо налагането на санкция на управляващо дружество — за всеки един от управляваните от него взаимни фондове, единствено в случаите на системно неспазване на задълженията по отношение на предоставяната на инвеститорите информация, наложени в съответствие с националните разпоредби за транспониране на членове 68—82 от Директива 2009/65/ЕО на ЕП и Съвета от 13 юли 2009 г.?

(¹) ОВ 2009, L 302, стр. 32

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht München (Германия), постъпило на 1 октомври 2020 г. — Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Дело C-484/20)

(2020/C 433/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Отговорник: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Преюдициален въпрос

Следва ли член 62, параграф 4 от Директива (ЕС) 2015/2366 (¹) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба или практика, която при договори с продължително изпълнение с потребители позволява като преходен режим забраната за начисляване на такси за използването на платежни инструменти и платежни услуги да се прилага съгласно съответната национална правна разпоредба за транспониране само когато договорното задължение, на което се основават плащанията, е възникнало след 13 януари 2018 г., а да не се прилага, когато то е възникнало преди 13 януари 2018 г., въпреки че обработката на (последващи) платежни операции започва едва след 13 януари 2018 г.?

(¹) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 2015 г., стр. 35).